

^a Epiph. hær. 68 Τὸ γὰρ ἔθος ἐστὶ τὸν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἀρχιεπίσκοπον πάσης τῆς Αἰγύπτου, καὶ Θηβαΐδος, Μαριαώτης, Ἀρμονιακῆς, Μαριαώτιδος, καὶ Πενταπόλεως ἔχειν τὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν.

Libya & Pentapoli. Sanctus tandem Epiphanius ^a longè plures enumerat, dum ait: *Hic mos invaluit, ut Alexandriae Episcopus totius Aegypti ac Thebaidis Maro-* teque, ac *Libya, Ammoniacaeque & Mareotidis ac Pentapolis Ecclesiasticam habeat* administrationem. Ad idem tamen recidunt verba illa diversa, eorumque varietas non ex distincto eorum sensu, sed ex diversis acceptionibus nominis Aegypti solùm petenda est. Aegyptus aliquando sumitur apud antiquos pro Delta Aegyptiaco, mari Mediterraneo & fluviis Bubastico & Agathodamone concluso, sicque Aegyptum primam & secundam, & pene utramque Augustamniam continet. Aliquando verò pro maximo Delta, cujus anguli tres sunt Alexandria, Pelusium & Siene; sicque præter supradictas provincias, utramque Thebaidem prius Aegyptum superiorem dictam, & Arcadiam complectitur. Tertiò pro tota Diocesi Præfecti Augustalis, quæ licet Aegypti nomine designaretur ut à nobiliori sui parte, tamen utramque Libyam, Mareotidem, Ammoniacam, cæterasque provincias inclusit, quas ad senarium numerum reducens, ut diximus, Notitia Civilis Imperii, Præfecto Augustali subjicit; quasque Patriarchalem Episcopi Alexandrini Diocesim constituisse asseveramus, si tamen Indiam interiorem & Aethiopiam addamus, quas etiam huic paruisse non parum probabile est.

VII.
ÆTHIOPIA
PATRIARCHÆ
ALEXANDRI-
NO SUBDITA
FUIT.

^b Can. 36. Nicæni Conc. Ar.

¹ De Aethiopia in Canonibus Arabicis Concilii Nicæni ^b legere est, dum his statuitur, non posse Aethiopes creare nec eligere Patriarcham, quin potius eorum Prælatus sub potestate ejus esse, qui tenet sedem Alexandriae; ac licet apud eos loco esset Patriarcha, & appellaretur Catholicus, non tamen jus habere constituendi Archiepiscopos, ut habebat Patriarcha; cùm ei nec nomen nec jura Patriarchæ concessa fuissent. Sed ut verum non diffiteamur, cum hi Canones incertissimæ fidei sint, peritorum indicio, non tam ex iis Aethiopiam Alexandrino Episcopo subiectam fuisse suspicamur, quam quod eam ad alium Patriarcham spectasse ne quidem excogitari possit.

VIII.
INDIA INTERIORE
ALEXANDRINO PATRIARCHÆ
SUBJECTA.

^c D Ath Ap. 1. Ως Φρυσμέντιον τὸν ἐπίσκοπον τῆς Αἰγύπτου ἐκείθεν ἀρχόντων.

² Quod autem ad Indiam, scilicet interiorem, pertinet, nam exteriorem Antiocheno paruisse certum est, Alexandrinum Patriarcham in ejus Episcopos plebesque licet multum distantes, & quodammodo intra limites Antiocheni existentes, auctoritatem olim obtinuisse ex hoc conjicimus, quod in illam missus fuerit à Divo Athanasio ^c Frumentius, qui Evangelium prædicavit, populos fidei luce illustravit, Episcoposque apud illos ordinavit. Ratio in promptu est, quod apud priscos ille mos invaluisset, ut cujus Patriarchæ solitudine & vigilantia provinciæ Christo nomen dedissent, huic subdita remanerent. Sed ut veritas hæc omnium oculis clarius subjiciatur, res tota ab

^d Socrat. lib. 1. Hist. cap. 15. Τὴν καὶ τὴν ἐνδοτέρω, καὶ ἱερώων τὰ ἔθνη πρὸς τὸ χριστιανίζειν ἐλάμβανε τὴν ἀρχὴν. τίνος δὲ ἕνεκεν προβήκη τῶν ἐνδοτέρω ἐχρησάμενην, διὰ βραχέων ἔρῳ. ἡνίκα οἱ ἀπόστολοι, &c.

ovo ex Socrate ^d referenda est. *Gentes, inquit, quæ interiorem Indiam, & Iberiam incolebant, tunc primum (hoc est Constantini Imperatoris tempore) Christi fidem receperunt. Quid verò causa sit, cur interiorem Indiam adjunxerim, paucis explicabo. Cum Apostoli sortito iter ad Gentes suscepissent, Thomas Parthiam, in qua munere Apostolico perfunderetur, obtinuit: Matthæus Aethiopiam, Bartholomæus Indiam, quæ huic finitima est, sortitione cepit. India interior, quam permulta gentes barbaræ accolunt, linguis inter ipsas discrepantes, non ante tempora Constantini, verbo Christi, & ejus religione illustrata est. Quæ verò causa eos ad Christi fidem* am-

NOTÆ LUCE HOLSTENII.

¹ De Aethiopia &c.] Athanasius in Epistola ad Episcopos Africanos pro Nicæno Concilio adversus Ariminense scripta: *Nicanam, inquit, Synodum non verunt etiam Indi, & quotquot apud alios barbaros sunt Christiani: ubi eum Indos hocce supra Aethiopiam, aut ipsam potius Aethiopiam intelligere dubitari non potest, Barbaros quoque non alios, quàm qui extremam Aethiopiarum oram accolunt: Horum enim regio propriè Barbaria Arriano, aut quisquis ejus Periplus auctor. Sed ex Notitia illa inferri non potest Constitutionem illam de Aethiopica Ecclesia ad Concilii Nicæni, aut Anastasii tempora referen-*

dam esse: quamvis Canon ille 36. Arabicus ex quinto Canone Nicæno originem suam, & fundamentum habeat.

² Quod autem ad Indiam &c.] Fallitur, falliturque in hujus Indiæ nomine & situ explicando, sicuti etiam Baronius ad Martyrologium Romanum, die 27. Octobris. Nam India illa, in quam Frumentius missus fuit à S. Athanasio, est Aethiopia sub Aegypto, cujus Metropolis celeberrima fuit Axumis, & sic Indiam illam Aethiopiarum finitimam vocat Socrates, quæ toto cælo ab Asiatica, sive Gangetica distat.